

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16244

гр. София, 15.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 148 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТОЙЧО Т. ПОПОВ

като разгледа докладваното от СТОЙЧО Т. ПОПОВ Гражданско дело № 20241110110367 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба на С. П. А. срещу Народно събрание на Република България.

На основание чл. 312, ал. 1, т. 2 от ГПК и като съобрази фактическите твърдения на страните, съдът изготвя следния **ПИСМЕН ДОКЛАД**:

Съдът е сезиран с обективно съединени искове, предявени от С. П. А. срещу Народно събрание на Република България с правна квалификация по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ, за признаването за незаконно на уволнението, извършено със Заповед **** г., издадена от Главния секретар на Народното събрание и отмяната □, възстановяване ищеца на работа на длъжност „техник – климатични инсталации“, както и да му бъде заплатено обезщетение в размер на *** лв., представляващо брутно трудово възнаграждение на ищеца в размер на **** лв. месечно за период от 6 месеца, считано от деня на уволнението (от 29.12.2023 г. до 29.06.2024 г.), ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба – 23.02.2024 г., до окончателното плащане на вземането.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения. Между страните било налице валидно трудово правоотношение, породено от сключен между тях трудов договор от № 93/21.06.2012 г. Със Заповед **** г., издадена от Главния секретар на Народното събрание, трудовото правоотношение на ищеца било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 от КТ – поради определяне на длъжността за заемане от държавен служител. Излагат се съображения за незаконосъобразност на посочената

заповед, тъй като не било налице визираното в нея основание. Сочи се, че заеманата длъжност била техническа, респ. правоотношението следвало да бъде трудово, а не служебно. Сочи какви са били задълженията му във връзка със заеманата от него длъжност. Твърди, че до уволнението му се е стигнало заради трудова злополука, реализирана на 14.07.2023 г. Твърди, че той бил единствени уволнен на това основание. Било налице съкращаване на щата без извършване на подбор. Излагат се доводи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като в нея било посочено само основанията за уволнение, но не и причините за това, не бил посочен устройствен правилник или щатно разписание.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Народно събрание на Република България, с който изразява становище за неоснователност на исковата молба по съображения, подробно изложени в отговора. Твърди, че прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е законосъобразно извършено, тъй като били налице предпоставките за това. Сочи, че със Заповед № **** г. на Председателя на Народното събрание (НС) е извършена промяна в щата на администрацията на НС, съгласно която в отдел „Техническа поддръжка и ремонти“, дирекция „Управление на собствеността“ е трансформирана една щатна бройка с длъжностно наименование „техник – климатични инсталации“, заемана по трудово правоотношение, в една щатна бройка с длъжностно наименование „главен експерт“, заемана по служебно правоотношение. Твърди се, че промяната в щата на администрацията е отразена и в длъжностното разписание на НС и е в сила от 29.12.2023 г. В тази връзка била издадена и Заповед **** г., връчена при отказ на ищеца на 29.12.2023 г. в присъствието на двама свидетели. Твърди се, че длъжностните характеристики на старата и новата длъжност се различават съществено. Оспорва твърдението на ищеца, че е налице съкращаване на щата без извършване на подбор, както и че уволнението е пряко свързано с трудова злополука, реализирана на 14.07.2023 г. Поради изложеното счита иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за недоказан, а оттам – за неоснователни и исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и 3 КТ.

Съдът намира, че следва да съобщи на страните писмения си доклад по делото на основание чл. 312, ал. 1, т. 2 от ГПК:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 КТ.

Исковете са допустими като предявени пред родово и местно компетентен съд.

Доказателствената тежест с оглед на конкретните фактически твърдения на страните се разпределя, както следва:

Тежестта на доказване по претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, т. е. задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело. Посочените обстоятелства следва да бъдат установени от работодателя ответник.

Основателността на претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, обуславя и тази по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ, респ. доказателствената тежест по посочения иск се явява идентична с тази по предходния предявен.

За да бъде уважен искът с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ трябва да се установи, че са се осъществили следните факти: 1. да е налице противоправно поведение на работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; 2. ищецът да е останал без работа в исковия период, респ. претърпял вреди, изразяващи се в невъзможността да получава трудово възнаграждение по трудово правоотношение в продължение на не повече от шест месеца след уволнението – в конкретния случай за периода от 29.12.2023 г. до 29.06.2024 г.; 3. причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа; 4. размера на полученото от него последно пълно месечно брутно трудово възнаграждение преди уволнението. Установяването на първата и третата предпоставка е обусловена от изхода на правния спор по първия конститутивен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за отмяна на уволнението като незаконно. Предпоставките по т. 2 и 4 следва да се установят от ищеца при условията на пълно и главно доказване – оставането на ищеца без работа следва да бъде установено в процеса на доказване от ищеца.

На основание чл. 146, ал. 2 от ГПК на ищеца следва да се укаже, че не сочи доказателства за установяване факта на оставане без работа през целия исков период.

Следва да се обяви за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличие на валидно трудово правоотношение между страните по делото, породено от сключен между тях трудов договор от № 93/21.06.2012 г., по силата на който ищецът е заемал длъжност „техник – климатични инсталации“, както и че месечното брутно трудово възнаграждение на ищеца към 29.12.2023 г. е било в размер на **** лв.

По доказателствата и доказателствените искания:

Представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на исковата молба писмени доказателства се явяват относими, допустими и необходими, поради което следва да бъдат приети.

Искането на ищеца за събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетели е основателно, но доколкото за установяване на едни и същи факти страната сочи повече свидетели, на основание чл. 159, ал. 2 от ГПК съдът следва да допусне само един от тях, като вторият свидетел ще бъде допуснат, ако първият не установи фактите, за които е допуснат до разпит.

По отношение на исканията по т. 3 и 5 от исковата молба следва да се укаже на ищеца да формулира конкретни доказателствени искания.

Искането на ищеца на основание чл. 190 от ГПК да бъде задължен ответника да представи посочените документи е неоснователно, доколкото личното трудово досие на ищеца и длъжностното щатно разписание са представени с отговора на исковата молба, а представянето на всички длъжностни характеристики за позициите в отдел „Техническа поддръжка и ремонти“, дирекция „Управление на собствеността“ е неотносимо към предмета на делото.

Искането ответникът да бъде задължен да посочи какво е брутното трудово възнаграждение на ищеца към датата на прекратяване на трудовото правоотношение е неоснователно, тъй като ответникът е представил доказателства в тази насока, неоспорва този факт, а и същият е отделен като безспорен и ненуждаещ се от доказване. Искането по т. 6 от исковата молба е неоснователно доколкото ответникът с отговорът на исковата молба е посочил тези обстоятелства.

Страните следва да се приканят към постигане на спогодба, като им се разясни, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо

правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

Воден от гореизложеното, съдът на основание чл. 312, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30.05.2024 г. от 15:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните. На страните да се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от писмения отговор и доказателствата към него.

УКАЗВА на страните **в едноседмичен срок** от получаване на препис от настоящото определение да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото и да предприемат съответните процесуални действия. **В СЛУЧАЙ, че в този срок** страните не представят писмени доказателства или не поискат допускането на гласни доказателства за установяване на обстоятелствата, относно които съдът в писмения доклад е констатирал, че не сочат доказателства, респ. че не са уточнени обстоятелствата, за които тези доказателствени средства са поискани, те губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

СЪОБЩАВА на страните писмения си доклад по делото, съгласно мотивите на настоящото определение.

ОБЯВЯВА за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличието на валидно трудово правоотношение между страните по делото, породено от сключен между тях трудов договор от № 93/21.06.2012 г., по силата на който ищецът е заемал длъжност „техник – климатични инсталации“, както и че месечното брутно трудово възнаграждение на ищеца към 29.12.2023 г. е било в размер на **** лв.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства за установяване факта на оставане без работа през целия исков период.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата

молба писмени доказателства.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства на страната на ищеца чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за обстоятелствата, посочени в исковата молба.

УКАЗВА на ищеца **в едноседмичен срок** от получаване на настоящото определение да формулира конкретни доказателствени искания по т. 3 и 5 от исковата молба. **ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** съдът ще приеме, че не е сезиран с доказателствени искания по т. 3 и 5 от исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ всички останали доказателствени искания на ищеца, направени с исковата молба.

ПРИКАНВА страните към СПОГОДБА, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разноските за държавна такса.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____